Mizah

— Haydi, lekeleri temizliyoruz, gözleri boyuyoruz, boyacı!

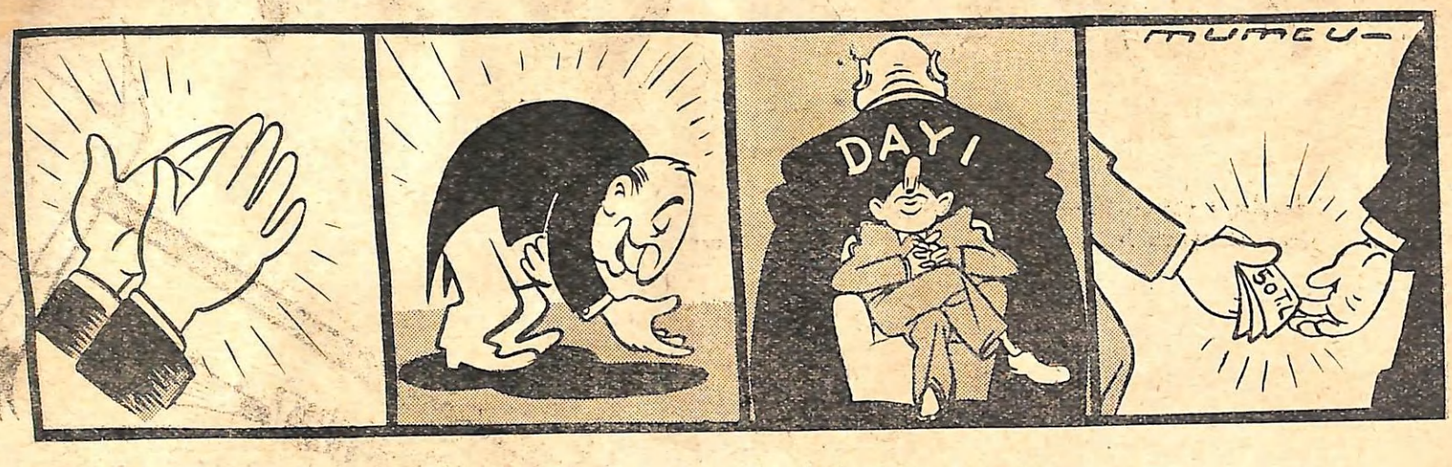

Geçmişte bugün!

ANLAYANA

SEYLÂPZEDELER

Eskişehiri seller götürdü. Keenne yel üfürdü, su götürdü kabilinden bir şey... Ne denir? Kaza, belâ... İnşallah bu kadarla savuştururuz. Çok şükür Marshall cumhuriyeti de imdadımıza yetişti. El birliğiyle seylâbın hakkından geleceğiz. Lâkin seylâpzedeleri kurtarmaktan pek ümidimiz yok. Seylâpzedeler dediysem sellerde evi barkı yıkılan vatandaşları kastetmiyorum. Onlara olan oldu. Fakat bir de bu sel yüzünden, daha doğrusu sellere mâni olamamak, sel gelince de felâketi tamir edememek yüzünden yerini yurdunu kaybedecek olan siyasî vatandaşlarımızı düşünüyorum. Aşıl evini sel basanlara değil, makamını sel basanlara yardıma koşalım!

TÜRBELER

Parti prensiplerine aykırı mıdır, değil midir? Halk arasında irticaın uyanmasına sebep olur mu? Olmaz mı? diye herhalde konuşulmuştur.

Halbuki sakalları göbeğinde asri dilencilerin çoğaldığını hepimiz farkediyoruz. Beşiktaşta, Akaretlerden indiğiniz var mı? Sol tarafta, polis noktasının tam karşısına - evet, noktanın tam karşısına - isabet eden bir parmaklık vardır ki üç dört senedir, daha ortalık aydınlıkken otuz kırk mum, orada ışıl ışıl yanar. Türbelerin kabahati neydi?

Açılsın bakalım.. En evvel kimin türbesine nûr inecek!

MUHABBET

C.H.P. tereddütte. Millete sevimli görünmek için ne lâzımsa yapıyor. Kadının biri, kocasına sormuş:

— Beni kır saçlı iken de sevecek misin? diye. Adam da:

— Tabii şekerim! demiş, seni sarı saçlı iken de, siyah saçlı iken de, kızıl, kumral saçlı iken de sevmedim mi? Bir de böylesini denerim!

İktidar partisi iktidardan düşünce milletin sevgisini kaybedeceğim diye korkmasın... Hüner onu iktidardayken kaybetmemekti!

SİVRİSİNEK

— Beni de temizliyecekler galiba... Sırtım kaşınmağa başladı!

Cilt: 8, Sayı: 193 FİYATI 25 KURUŞ 17 Mart 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul. Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞ KÖŞEDEN

Koalisyon

BEKRİ Mustafa Üsküdar iskelesinde kayıkçılık edermiş. O devirde içki yasak. Zamanın padişahı Dördüncü Murat da veziri Bayram Paşa ile sık sık tebdil gezerek - yani İstanbul Valisi gibi halk arasına karışarak - yasaklarını kontrol edermiş.

Yine bir gün padişahla veziri Üsküdardan kayığa binip karşıya geçmek istemişler. Tesadüfen Bekrinin kayığına binmişler. Şöyle denizin ortasına açıldıkları sırada Bekri baş üstünde bulunan destisini çıkarıp bir yudum çekmiş. Berikiler sormuşlar:

— Ağa, nedir o?

— Bâde!

— Aman ver, bir yudum da biz içelim!

— İçin ama, geçtim yüzünüze, gözünüze bulaştırır, hem kendinizi, hem beni yakarsınız!

Neyse. İçmişler. Biraz sonra vezir sormuş:

— Ağa, sen padişah yasağından korkmaz mısın?

— Canım, denizin ortasında padişah benim içtiğimi nereden görecek?

— Peki, ya bu ağa padişahsa, ben de veziri isem?

Bekri Mustafa kürekleri bırakıp kahkahayı koyuvermiş:

— Ben demedim mi içmeyin diye? Daha birinci yudumda biriniz paidşah, biriniz vezir oldunuz!

İktidar partisi de kabinesinde muhalefete yer verecek... Verecek ama, galiba ilk hamlede birinin padişah, öbürünün vezir olacağından korkuyor!

MİZAHÇI

AF KANUNU BASIN SUÇLARINA TEŞMİL EDİLMİYOR!

Kapan ..... da gacan mı?

Vakitsiz Mâniler

Ne halat kaldı ne ip
Anbarımızda yok dip
Nasıl turist gelmesin
Her şeyimiz acaip!

★

Yamalıyken pantalon
İsteriz televizyon
Bizi deli edecek
Bu gidişle telefon

★

Gökte yıldız, güneş, ay
Şinanay da şinanay!
Esnafa vız geliyor
Fahrettin Kerim Gökay!

Eskişehir sel olur,
Partilere yol olur...
Hele bizi seçerse
Yardımcısı bol olur!

★

Kandırınca Sergis'i
Açtım resim sergisi...
Çanıma ot tıkadı
Lâkin Gelir Vergisi!

★

Ne seçtim ne seçildim
Dünya ne malmış bildim
İktidar tırpan attı
Ben ikiye biçildim!

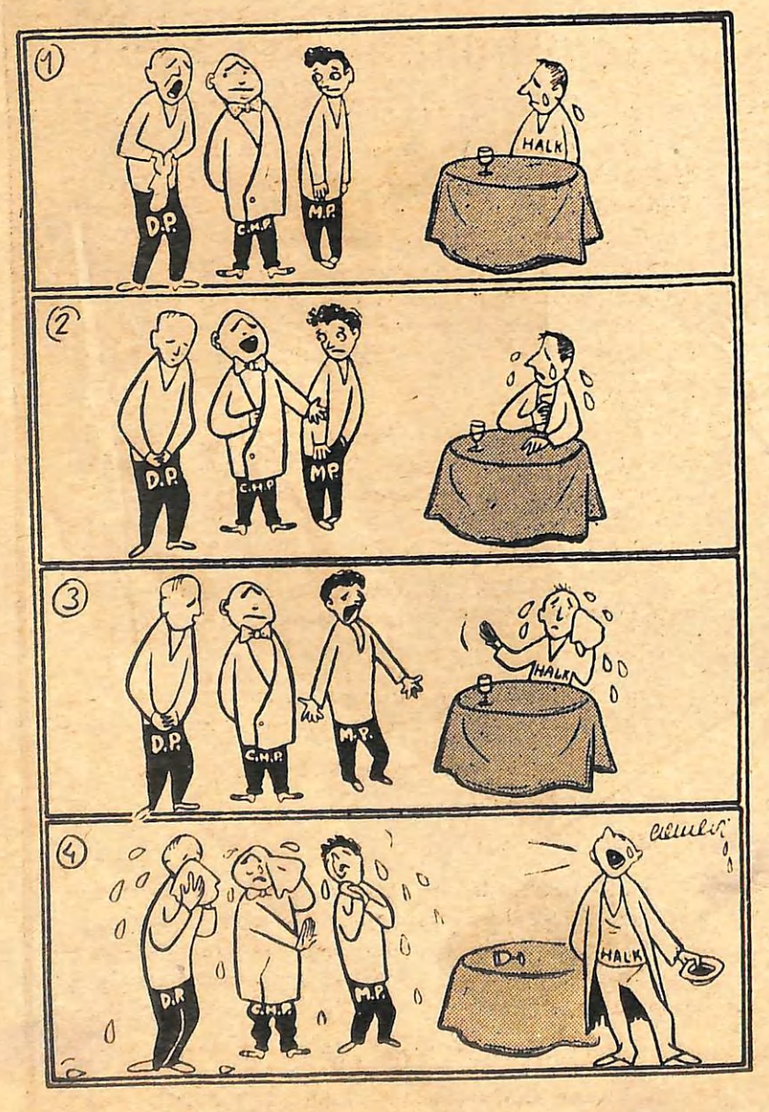

En acıklı hikâye...

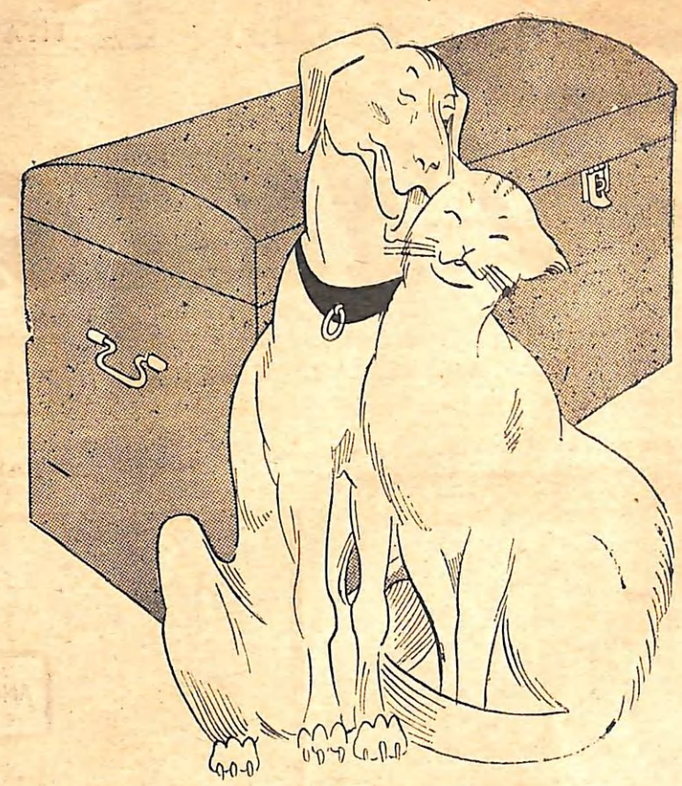

Sakın inanma, aldanma, kanma!

C.H.P. nin derdi var
Yenleri geliyor dar;
Belli, müfettiş olmuş
İzmire Lûtfi Kırdar!

★

Uyandı beleşçiler
Davrandı düşeşçiler
Stokholme gidiyor
Yakında güreşçiler

★

Amma talihliymişiz
Gelişti, bak, halimiz:
Harıl harıl dışarı
Çıkarıyoruz döviz!

★

Baktım da ahvaline
Anlamadım hali ne?
Gayri Allah acısın
Adayların haline!

İşin düşerse hele
Ömrün oldukça bekle!
Belediyemiz meşgul
Şimdi lüküs köpekle!

★

Va'dedip şunu, bunu
Oynadı son oyunu!
İktidar kılıcının
İsmi: Basın Kanunu!

★

Fiatı hayli çetin,
Üç yüze çıktı etin...
Stop etti motörü
Medar-ı maişetin!

★

Karıştı sebze hali,
Neyse o çıksın fali!
İstanbula az gelir
Sekiz on doktor vali!

ZÜĞÜRTLER

Bir arkadaşı, gazetede okuduğu bir yazıdan bahsederek:

— Dünyadaki bütün servetin yarısı kadınların elindeymiş, diyordu.

Hamdi Varoğlu bu haberi tefsir etti:

— Diğer yarısı da muhakkak bekârların elindedir. Evlilerin haddine mi kalmış!

ADAB-I MUAŞERET

Bobstil sporcu nihayet adam olmaya karar vermişti. Muaşeret âdâbını öğrenmek istiyordu. Eşref Şefik'e sordu:

— Şapkayı ne zaman çıkarmak lâzımdır ?

Eşref Ağabey gayet ciddî bir tavırla cevap verdi:

— Yatarken, saç kestirirken, saç tararken, yıkanırken... ve bir de baş aşağı dururken!

Fıkralar

BALTA

Mümtaz Ener jübilesinde seyirciler birer birer içeri girerken tanınmış münekkit vestiyerin önünde durmuş, paltosunu çıkarıyordu.

Yanında duran ahbaplarından biri biraz ileriden giden bir kadını göstererek :

— Şu kadına bak! dedi. Şapkası ne gülünç, değil mi?

Tanınmış münekkit sâkin bir tavırla cevap verdi :

— O kadın benim karım. Ben zaten ona dedimdi «bu şapkayı giyersen sersem herifleri kendine güldürürsün» diye..

İmdat !

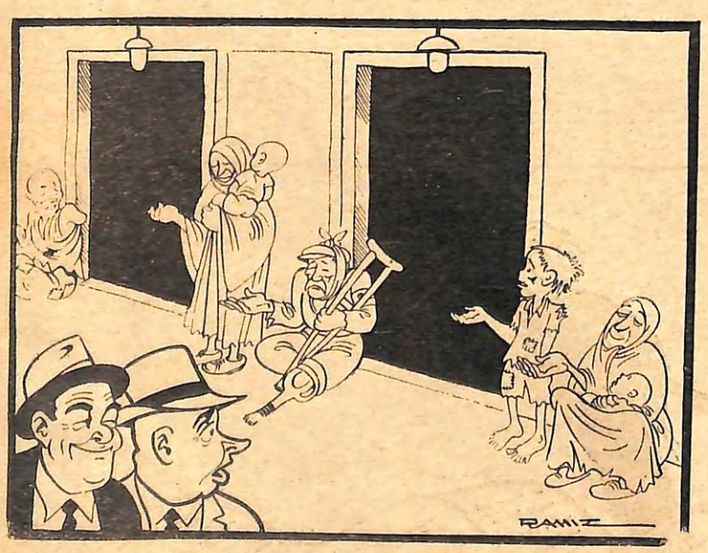

— Hani dilenciler toplanıyordu?
— Yalan mı? Duvar diplerinde toplanıyorlar ya işte!

Vurguncu — Serbest ithalât benim midemi bulandırmağa başladı...
Muhtekir — Öyledir. Utanma pazar, mideyi bozar!

Desene hoşafın yağı kesildi!

Fakir ve bekâr bir adamcağız bir tesadüf neticesi ve kaderin bir cilvesiyle zengin olur. Bir konak yaptırır. Aşçı ve uşaklar tutar. Evlenir, kibarlara mahsus hayatı yaşamağa başlar. Günün birinde bekârlık zamanında pişirip içtiği hoşaf aklına gelir; aşçıya hoşaf pişirmesini emreder. Hoşaf pişer, ortaya gelir. Fakat bu yeni kibar zat hoşafı beğenmez. Kendisi pişirdiği zaman üzerinde parlak, gümüş menevişler olurdu. Halbuki şimdi dümdüz bir hoşaf!

Aşçıyı çağırır, hoşafı beğenmediğini, yarın daha iyi bir hoşaf pişirmesini söyler. Tabiî bunu da beğenmez. Aşçı merak eder. Neden beğenmediğini sorar.

Efendisi der ki:

— Ben bekârlık zamanımda hoşaf pişirirdim, üzerinde gümüşten halkalar olurdu. Senin hoşafın dupduru birşey.

Aşçı işi anlar, ertesi gün pişirdiği hoşafın içine yağlı bir kaşık sokar ve böylece efendiye getirir.

Bunu görünce efendi sevinçle karşılar. Nasıl muvaffak olduğunu sorar.

Aşçıbaşı der ki :

— Bekârlığınızda bir kapta yemeği pişirirdiniz, sonra aynı kapta hoşafı yapardınız. Yemeğin yağları hoşafın üstündeki gümüş pırıltıları meydana getirirdi. Şimdi ise hoşafımız yağsız ve hususî bir kapta piştiği için artık o yağlar görünmüyor.

Bunu işitince efendi başını sallar ve şöyle söyler:

— Desene aşçıbaşı, zengin olduk diye hoşafın yağı kesildi!

★ **B.B.K.L.O., Adakale:**
Dünyada bir sürü bomba icat ediliyor. Biz bu icatlardan faydalanıyor muyuz?

Akıl Hocası :
Elbette. Günlük gazetelere baksanıza. Çarşaf gibi makaleler yazıp bombadan faydalanıyorlar!

★

★ **Nevzat Işıksal, Sivrihisar:**
Saçlarımı bir türlü istediğim renge boyayamıyorum. Daha doğrusu yaşıma yakışan rengi ayarlayıp da bulamadım. Yaşım altmışı geçtiğine göre ne renk tavsiye edersiniz?

Akıl Hocası :
Hercaî... Tutmazsa Fıstıkî!

★

★ **M. Demiriz, Afyon:**
Yemeklerden evvel midem sancıyor. Kac doktora gösterdimse tedavi edemedi. Hattâ teshis bile koyamadılar. Acaba nedir?

Akıl Hocası :
Karın ağrısı!

★

★ **Jose İturbi, Parkotel:**
İstanbul kadınlarını çok şık görüyorum. Pahalı giyiniyorlar. O kadar mı servetiniz var?

Akıl Hocası :
Bizim servetimiz yok ama, onların var...

★

★ **Mestan Coşkun, Edirne:**
Bu sene Kırkpınarlara sen de gelecek misin güreşlere?

Akıl Hocası :
Aah. Ben Ankaradaki güreşlere gideceğim!

★

★ **Reşat Kon, Çermik:**
Muhterem Akıl Hocası, insan aklına geleni mi söylemeli, ağzına geleni mi?

Akıl Hocası :
Adamına göre!

★

★ **Şaziye Canlı, Tercan:**
Biz burada vazifeyle bulunuyoruz. Acaba büyük bir merkeze nakletmek için ne yapalım?

Akıl Hocası :
Aile kabristanınızı büyük bir merkezde açın!

★

★ **Mustafa Aklıerik, Islahiye:**
Yahu, bizim burada ne zelzele olur, ne su basar. Öyleyken yine sefalet çekiyoruz. Ne dersiniz bu işe?

Akıl Hocası :
Ne diyeceğim, Allah derim!

★

★ **Rıza Dokuzön, Mamak:**
İradyo buralara ne zaman gelecek dirsin Ahıl hocası?

Akıl Hocası :
İnsan içinde olduğu saadeti bilmez, böyle nankörlük eder işte!

★

★ **Cemile Sözüuzun, Şemdinan:**
Bu seneki bahar modaları nasıl olacak?

Akıl Hocası :
Önce giyineceğiniz diyarı söyleyin de ona göre modayı haber verelim!

★

— *Kocam «yemek pişirmesini öğrenirsen sana bir sürpriz yapacağım!» dedi.*
— *Yaptı mı?*
— *Evet, aşçı kadını savdı!*

Hatıra

Modern Türk bestekârları festivalinde, perde arası bir genç geldi, Cemal Reşide elini uzatarak:

— Beni hatırladınız mı, üstadım, dedi. Hani bir gün Pariste şerefinize bir ziyafet verilmişti? Ben yanınızda oturuyordum.

Cemal Reşit kaşlarını kaldırıp gülümsiyerek:

— Ya, evet! dedi. Hatırlıyorum. Ne güzel bir ziyafetti o!

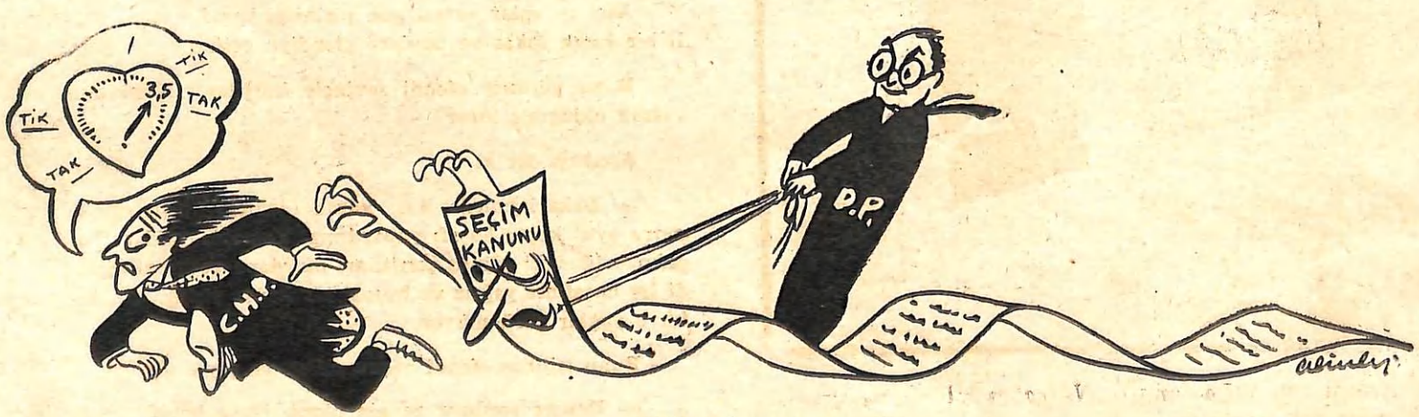

Kâbus !

FIKRALAR

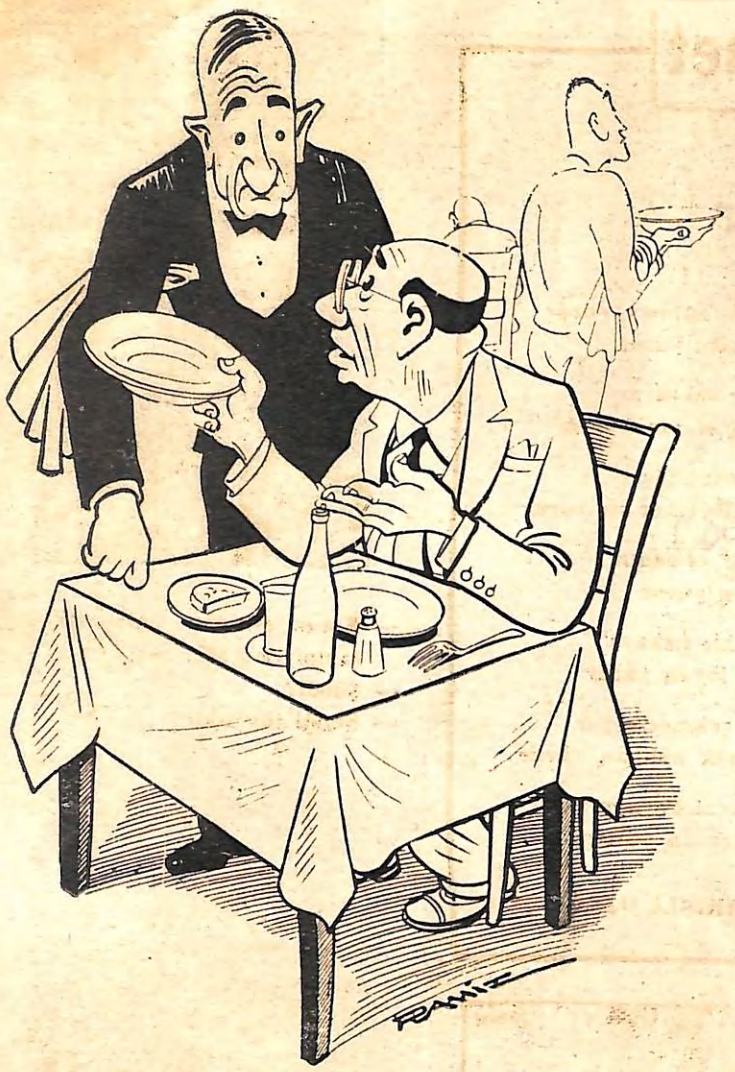

Müşteri — Garson, bu tabak kirli...

Garson — Ne yapalım bayım? Bu zamanda temiz birşey kaldı mı ki!..

ÂRİFE TÂRİF

Yabancı dil hususunda vukufu malûm olan Vahdet Gültekin'e bir arkadaşı sordu:

— Yahu, sen bilirsin: «Kozmopolit» ne demektir?

Vahdet Gültekin kelimenin lûgavî ve içtimai bir tefsirini yaptı:

— Farzet ki bir Alman Yahudisi Mısır'da yerleşmiş, bir İspanyolla evlenmiştir, İngiliz sigarası içer, Amerikan çakmağı kullanır, Japon fincanlarında Habeş kahvesi içer, Saksonya tabaklarında Tatar böreği yer, para bahsinde çingenelik eder. İşte sana tam mânâsiyle bir kozmopolit!

MARİFET

Okuyucu Hamiyet Yüceses neşesi ve nüktesi yerinde hatunlarımızdandır.

Geçen gün bütün kadınların kulağına küpe olacak şu lâfı etti:

— Bir kadın kendini bir senede yirmi erkeğe sevdirebilir. Fakat marifet yirmi sene ayni erkeğe sevdirebilmektir.

ACAİP MAHLÛK

Kitapçı Arif Bolat geçen akşam bardan çıkarken acı acı şikâyet ediyordu:

— Allah insanı ne acaip yaratmış, birader! Dünyadaki bütün mahlûklar arasında yalnız insanın üst üste birkaç kere derisini yüzmek kabil!

— Eskiden ne iyi adamdı... Ne yalan bilirdi, ne iftira!..

— Tabiî bayım, o zaman siyasetle alâkası yoktu ki...

— Demek Ahmetle sinemaya gittiniz... Film güzel miydi?

— Evet, hiç kopmadı!

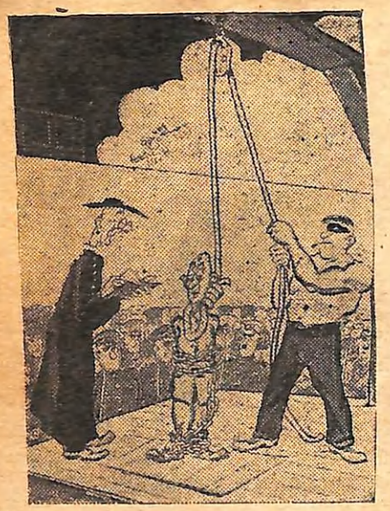

Rahip — Son bir arzunuz var mı?

Mahkûm — Evet, ipimi siz çekin!

Tek keramet

Yürüyenler

Fırka kurmuş müstakil Ahmet Emin Yalman yürür
Ayni hikmettir bu söz eşyâ durur insan yürür

Arkasından sell-i seyf etmiş bilenler söylüyor
Doktor Adnan Elçi Hamdullah Rauf Kaptan yürür

Kim ki bağlanmıştır ahyânen bağımsız listeye
İsmi yok bir semte her dem her zaman her an yürür

Feyzi var inkâra hâcet yok tarafdâr olmanın
Bitaraflar istakoz-vârî gider yan yan yürür

Sen de meb'ûs olmak istersen yazıl bir fırkaya
Yoksa sen sâbit kalırsın kayd olan ihvan yürür

Azmedip bir gün klübden el ayak çekmezse yâr
Arkasından han hamam bostan konak dükkân yürür

Sedd-i râh olmak diler a'dâ Demokrat Partiye
Hayret-efzâdır Ozan sedler yıkıp kervan yürür

AKILLI OZAN

— Kocası eskiden ağır sıklet şampiyonu idi..
— Şimdi?
— Şimdi tüy sıklet!

— İyi ki geldin, yalnızlıktan içime sıkıntı bastıydı!

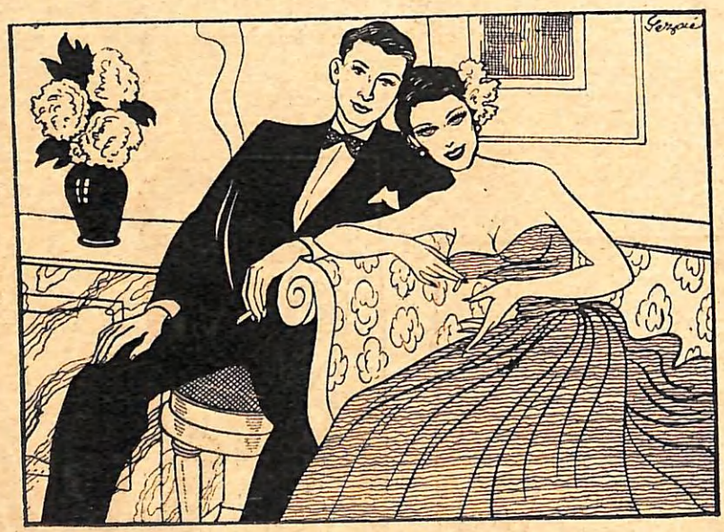

Erkek — Çocukken masal dinlemeğe bayılırdım...
Kadın — Anlatışından belli!

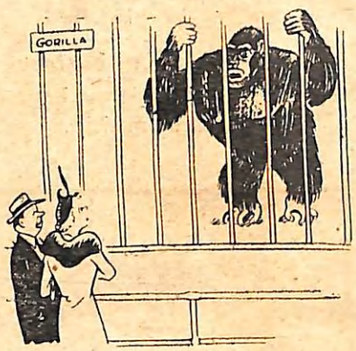

Koca — Şimdi aklıma geldi bak, annen bu sabah telefon ettiydi!

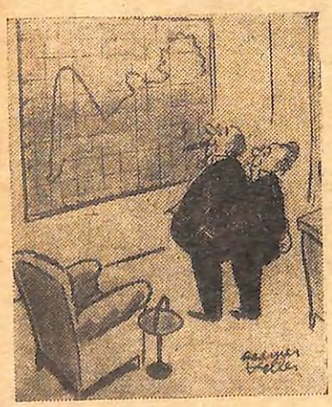

— İşte bizim oğlanın hastalığının seyri!

Çömezin Röportajları: 193

Radyoda Dinleyici İstekleri

Çizen : RAMİZ

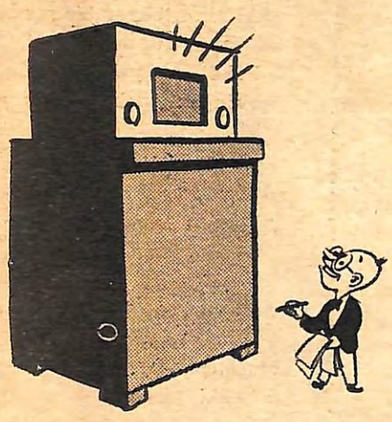

Radyo — Şimdi bir suzinak şarkı dinliyeceksiniz! İstiyenler:

Çömez — Eskişehirliler..

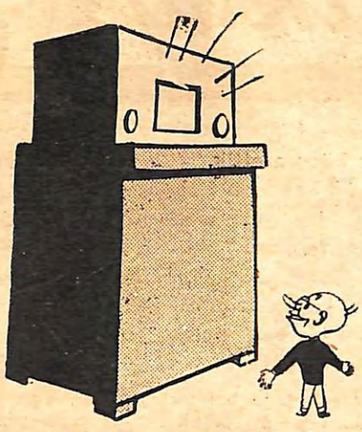

Radyo — Söyletme beni, derdim büyüktür! İstiyen:

Çömez — Sadık Aldoğan!

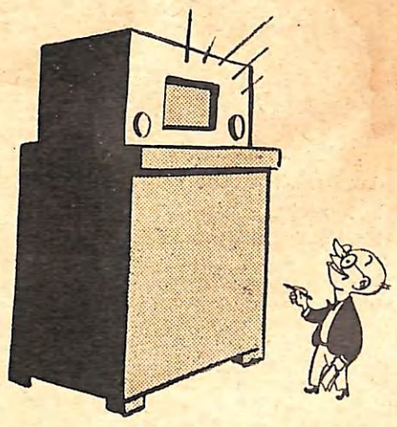

Radyo — Şimdi bir curcuna dinliyeceksiniz. İstiyenler:

Çömez — Solcular...

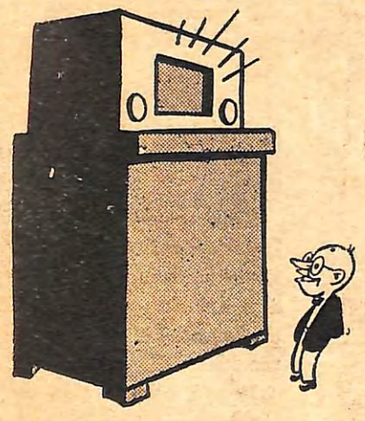

Radyo — (Âlişimin kaşları kare) Rumeli türküsünü dinliyeceksiniz. İstiyen:

Çömez — Hasan Âli.

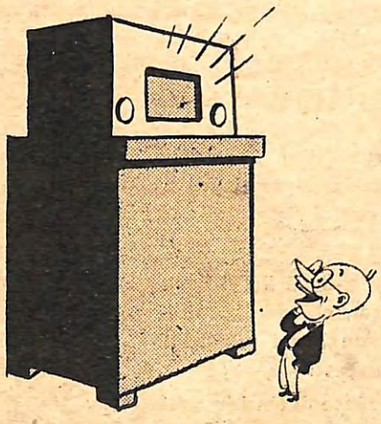

Radyo — Sevdiğim cemalin çünkü göremem, çıkmasın hayalin dil-i şeydadan... İstiyen:

Çömez — Seçim kabiliyeti az bir aday...

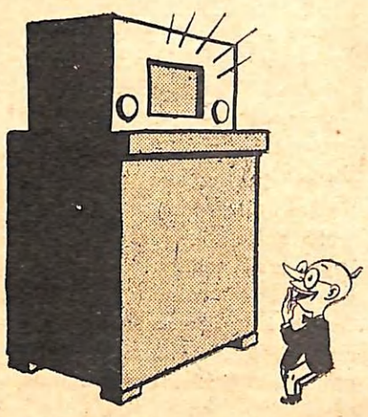

Radyo — Şimdi samba ve bugi bugiler dinliyeceksiniz. İstiyenler:

Çömez — Keyfi yerinde olanlar...

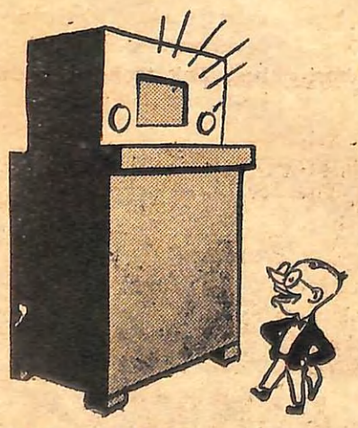

Radyo — (Palyaço) operasından bir arya.. İstiyenler:

Çömez — İmzalar okunamamıştır!

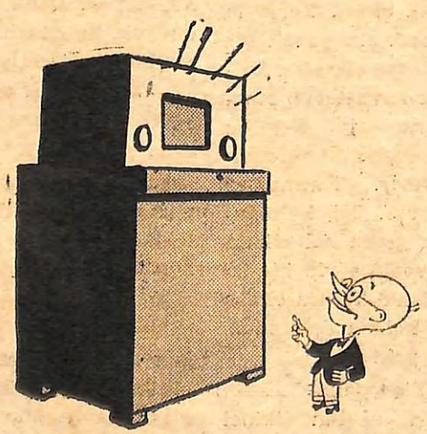

Radyo — Vur patlasın, çal oynasın, bu hayat böyle geçer. İsteyenler:

Çömez — Hacı ağa döküntüleri...

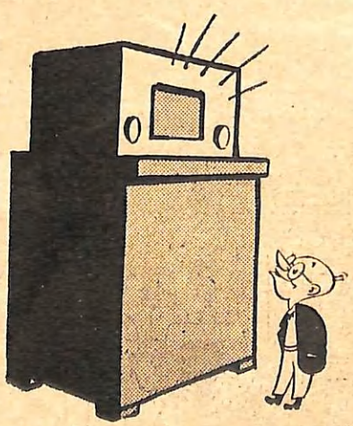

Radyo — Titrerim mücrim gibi baktıkça istikbalime... İsteyenler:

Çömez — Bütün gazeteciler!

Hikâye

AHBAP

Yazan:
Vir Gül

Atlas Tevfik sulu çapkınlardandır. Kendisine «Atlas» lâkabını niçin takmışlar, bilmem. Herhalde suratının, meşin değilse de, atlas kaplı olmasındandır.

Başından geçen son macerasını bana geçen gün anlattı. Kendi ağzından naklediyorum:

*
* *

Kış ortasında bahar gibi günler oldu ya.. Bundan birkaç hafta evvel? İşte o günlerden birinde ? bir pazardı galiba - Taksim meydanında bekliyordum. Yanlış anlama: ne otobüs, ne de tramvay. Bu mübarek şeyler beklenecek matah değildir... Beklersin beklersin gelmez. Benim beklediğim, çabuk gelen cinsindendi: Kadın!

Beş dakika bile olmamıştı. Nazenin bir yosma çıkageldi. Bu mübarekler karşılarındaki erkeğin ne istediğini gözlerinin içine bakar bakmaz anlarlar. Benimki de - ne çabuk da «benimki »oldu değil mi? - benim orada onu beklediğimi anlamıştı.

Fakat ne de olsa kadın.

— «Beni bekliyormuşsunuz. İşte geldim,» diye hemencecik kendini kollarımın arasına atacak değil ya.

Naz etti ve biz de bu nazın nârına yanarak otobüs beklemeye başladık. E, erkekliğin şanındandır: kendimize kalsa dünyada yapmayacağımız şeyi kadınların hatırı için sineye çekeriz.

Uzatmıyalım ,bir hayli bekledikten sonra otobüs geldi.

Defol !

Hep beraber hücum ettik.

Biletçi :«Baylar arkadan!» diye bağırdı ama, bu ana-baba gününde kimin fermanı okunur!

Baylar önden, bayanlar arkadan girdi. Yalnız bir ben, «bay» olduğum halde, kaideye riayet ettim, arkadan girdim. Çünkü «bizim» bayanın peşini bırakmak niyetinde değildim.

Önden girenler yer kavgası ederken yolun ağzını tıkamışlardı. Bundan istifade ederek biz arkadan binenler hemen geçtik, bomboş duran o cânim yerlere oturduk.

Artık, tesadüf mü desem, benim açıkgözlülüğüm mü desem, ne desem boş: Kendimi kadının yanıbaşında buldum. Aman ne nimet! İkimiz yan yana ayni sırada oturuyorduk.

Biletçi geldi.

Kadın bu bahane ile eldivenlerini çıkardı, ellerini gösterdi: Parmaklarının hepsi yüzüksüzdü. Yani serbest!

Bunu görünce derin bir «oh!» çektim. Zaten kadının ikide-bir dönüp dönüp bana bakışı ve benim bakışımı alıp kabul edişi pek serbest olduğunu gösteriyordu.

Yanımdaki bu haspaya da ayni usulü tatbik ettim. Yo, öyle zor veya yakışık almıyacak bir şey değil bu. İnsan otobüste kollarını göğsüne kavuşturup oturmaz mı? Oturur, tabiî. Hem de görünüşte gayet dürüst ve efendice bir tavır. Parmaklar ne güne duruyor! Sağ koltuğumun altından geçen sol elimin parmakları evvelâ şöyle bir iskandal etti: Sanki kazara olmuş gibi, kadının koluna dokundu.

Aksülâmel yok!

Bir daha! Yine yok...

Şimdi bizim usulün ikinci safhası başlıyor. Öyle ya, müsbet netice veren bu iskandilden sonra taarruza geçmek lâzım değil mi? Yoksa, Taksimden Saraçhanebaşına kadar kol kola gitmekte ne zevk var!

Sol kolumu yavaşça çektim, ceketimin sağ cebine soktum. Orada evvelden hazırlanmış duran kâğıtlardan birini aldım. Elimi tekrar eski vaziyetine getirip kolumun altından geçirdim.. uzattım.

Kadın kâğıt hışırtısını duymuştu. Yan gözle baktı. Sonra: «İstemem, yan cebime koy!» der gibi başını öbür tarafa çevirdi.

Ben kâğıdı usulca bıraktım.

O da bir manevra çevirdi, kaşla göz arasında kâğıdı aldı. Bilet gibi bir müddet elinde tuttu. Sonra çantasına koydu.

*
* *

Atlas Tevfik bir sigara yakmak için susmuştu.

— Kâğıtta ne yazılıydı? diye sordum.

— Dur, anlatacağım, diye cevap verdi ve anlattı :

— Cumartesi günü saat üç buçukta Ortaköy vapur iskelesine gittim. Ben randevularımı hep burada veririm. Pek kervan geçmez, vapur uğramaz bir yerdir. Yani kalabalık değildir. Oraya en «masum» genç kızlar bile annelerinden, babalarından - hattâ vicdanlarından - korkmadan gelirler... Kaç kızı ben orada tongaya düşürmüşümdür!

Fakat bu sefer baktım: ortada kimse yok. Daha doğrusu kadın yok. Hele bizim hatuna benzer kimse göremiyorum...

... Derken bir adam gülümsiyerek bana doğru yaklaştı:

— Vay Tevfikçiğim! diye kollarını açık boynuma sarıldı, şapur şupur yanaklarımdan, kulaklarımdan, boynumdan, burnumdan öpmeye başladı.

Bu hararet arasında ben herhalde pek soğuk durmuş olacağım ki sarmaş-dolaş sahnesi bittikten sonra yüzüme bakarak alaylı alaylı gülümsedi:

— Beni tanımadın mı, ayol, Hani ilkmektepten... 66 Nuri... Seuetçilerin Nuri? Hani benim kırmızı mırmızı bilyelerim vardı da beraber oynardık.. Bir keresinde sen yutulmuştun da ağlamıştın? Sonra bizim eve gitmiştik de börek yemiştik?

E, bu kadar içli dışlı bir arkadaş unutulur mu hiç!

— A! Tabiî hatırladım, hatırlamaz olur muyum! diye haykırarak bu sefer de ben onun boynuna sarıldım.

Al sana tekrar bir sarmaş-dolaş, şapur şupur sahnesi.

Fakat, ne yalan söyliyeyim, herifin tadı pek hoşuma gitmemişti.

— Köprüye mi? dedim.

Cevap vermeden:

— Sen ?diye sordu.

— Boğaza, dedim.

— Ben de, dedi. Vapura da daha bir buçuk saat var...

İçimden: «Eyvah!» dedim. Bu bir buçuk saat nasıl geçecekti. Sonraki bir buçuk saatlik yolculuğu da bu tanımadığım herifle beraber nasıl geçirecektim!

O numara yapar da ben yapamaz mıyım?

— «Eyvah!» diye elimi alnıma vurdum. O kadar şiddetle vurmuşum ki sahiden canım yandı. «Plânları evde unuttum!»

— «Ne plânları?» dese cevap veremiyecektim.

Fakat köftehor plânı anlamıştı.

Koluma yapışarak: «Dur, arkadaş,» dedi. «Öyle kolay kolay kurtulamazsın. Otobüste elâlemin karısına mektup vermeye benzemez bu! Şimdi hesap vereceksin!»

Bende hoşafın yağı kesilmişti.

*
* *

Atlas Tevfik gülümsiyerek sustu.

— Sonra? diye sordum,

— Sonrası bu, dedim. Herifften bir temiz dayak yedim. Bir daha Ortaköy iskelesinde randevu vermek mi! Tövbeler tövbesi! Pek tenha yer orası, azizim!

— Eyvah, yandım!

FIKRALAR

DEĞİŞİKLİK

Kadın - erkek davasının ezeli münakaşası tekrar açıldığı zaman erkeklerden biri kadınları müdafaa eder yollu konuşuyordu:

— Erkek de pek hırlı mahlûk değildir ya! Yirmi sene değil on sene bile çekilmez!

Birisi erkekleri müdafaaya geçti:

— Hiçbir kadın bir erkeğe on sene tahammül mecburiyetinde değildir ki! Beş seneden sonra her erkek bambaşka biri olur!

SON SÖZ

— Kavgada daima son sözü ben söylerim, diye övünüyordu.

— Ne dersin? diye sordular.

— «Haklısın, karıcığım,» derim.

DEĞİŞMEZ HAKİKAT

Kadınların huylarından, soylarından bahsediliyordu.

Biri :

— Eskiden «kadının saçı uzun, aklı kısadır» derdik, şimdi saçları kısaldı, bu sözün kıymeti kalmadı, diye dert yanıyordu.

Arkadaşı:

— Sen hiç merak etme ,azizim, dedi. Bu sözü şimdi de başka türlü söyliyebiliriz: Kadının dili uzun, aklı kısadır.

BALTA

Mümtaz Ener jübilesinde seyirciler birer birer içeri girerken tanınmış münekkit vestiyerin önünde durmuş, paltosunu çıkarıyordu.

Yanında duran ahbaplarından biri biraz ileriden giden bir kadını göstererek:

— Şu kadına bak! dedi. Şapkası ne gülünç değil mi?

Tanınmış münekkit sâkin bir tavırla cevap verdi:

— O kadın benim karım. Ben zaten ona dedimdi «bu şapkayı giyersen sersem herifleri kendine güldürürsün» diye.

TAVSİYE

Hacı Ağa satıp savıp şehre taşınmak istiyordu. Satışa evvelâ öküzden başlamak istedi ve diğer bir köydeki ağabeyisinin öküze ihtiyacı olduğunu düşünerek ona şu mektubu yazdı:

— «Ağabey; öküze ihtiyacın varsa beni hatırla...»

PERŞEMBENİN GELİŞİ

İngilteredeki seçimler münasebetiyle bir İngilizle konuşuyorduk:

— Bizde seçimlerin neticesi ertesi gün belli olur, diye öğünüyordu.

Nazmi Acar güldü:

— O birşey mi? Bizde bir ay evvelinden bellidir!

DANTE GİBİ

Nizamettin Nazif Afrikaya dair bir roman yazdığını haber vermişti.

Bir arkadaşı sordu:

— Sen Afrikaya hiç gittin mi?

Nizamettin Nazif:

— Yoo, dedi. Lüzum yok ki! Dante «Cehennem» i yazmak için cehenneme gitmiş miydi?

SENET

Doktor Moiz'in yanından çıktı. Dışarıda bekleşenler telâşla sordular:

— Öldü mü, doktor?

Doktor esefli bir tavırla başını iki yana salladı :

— Hayır. Azraille bir türlü anlaşamıyorlar. Senet almadıkça canını teslim etmemekte inat ediyor...

YENİ MODA

Bir arkadaş eski günlerin acı, tatlı taraflarını anlatıyordu :

— Eskiden erkekler evlenmeden evvel karılarının yüzünü görmezlerdi, deyince, yeni evlilerden biri içini çekti:

— Şimdi de evlendikten sonra göremiyorlar...

OH! NE ÂLÂ!

İçgüveyliğe namzet olan delikanlı, gireceği evin taksimatını öğrenmişti:

— Demek beş oda, bir hol, banyo, mutfak.. her şey tamam! Ne alâ, ne alâ! Ah, hanımefendi, bilmezsiniz, kızınızı ne kadar seviyorum!

STOP !

Geveze kadın kocasısını payladı:

— «Ya, ya!» demeyi bırak artık! Ben beş dakikadır konuşmuyorum...

Salon

Eski güreşlerden duyulmamış, dünyaya parmak ısırtan hâdise ve hatıralar — Akademi Balosundan, Adalar Kraliçesinden dedikodular — Stadyom tribünlerini hangi güzel kadınlar doldurur? — Müze değerinde tarihî bir salon — Pariste moda olan kokular nelerdir? Ve Anket: İSTANBUL HANIMLARI ARALARINDA ÜÇ ZARİF HANIMI SEÇİYORLAR...

SALON'un 15 Mart tarihli sayısını mutlaka okuyunuz !

Sayı : 193

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

PERİ

SON SAYISI GÖRÜLMEMİŞ BİR GÜZELLİKTE ÇIKTI!

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir

Mizah

— HANGİ ÇİÇEKTEN VEREYİM? ELİMDEKİNDEN Mİ, DALDAKİNDEN Mİ?